



„Miénk a fény, amit lelkünkbe fogadunk, s a föld, amelyen élünk és halunk.” – e gyönyörű [Tamási Áron](#)

idézet első részét olyankor is morzsolgathatjuk a szánkban, amikor új lakást bérelünk, veszünk vagy építünk. Mert manapság már

**nem létezik élhető lakás fény, illetve villanyáram nélkül.**

De hogy milyen nehéz ezt megkapni, azt talán csak azok tudják, akik szembesülnek a villany hiányával, illetve annak megszerzésével.

Vegyünk egy helyzetet: tömbházlakást vásárol vagy bérel valaki, ám az előző bérlő vagy tulajdonos (mivel hónapok óta nem használja a lakást), kijelenti vagy kikapcsolatja a villanyáramot azért, hogy a későbbiekben ne ériék meglepetés-számlák.

Az új lakó meg elindul az *Electrica Rt.* kirendeltségéhez, ahol letesz egy kérést, miszerint a szolgáltatótól elektromos áramot, illetve szolgáltatást szeretne vásárolni. Tehát

**adna pénzt érte, annyit, amennyibe kerül**

, csak kérné szépen, hogy szíveskedjenek megejteni a bekötés-visszakötés technikai műveletét.

Azonban ez nem megy ilyen könnyen. A kérés leadása után, amennyiben feltesszük a kérdést, hogy mégis mikor számíthatunk lakásunkban villanyfényre, azt a választ kapjuk, hogy „minimum két hét”. Ez megdöbbszent, de miután utánakérdeztünk, rájöttünk, hogy ez még a legjobb eset.

## Sok a papírmunka

**Kovács Artúr**, az Electrica Rt. megyei vezérigazgatója kérdésünkre elismerte, hogy ebben a témában sajnos a bürokrácia tényleg nagy úr. Mivel néhány éve szétválasztották az országos céget szolgáltató és energia-eladó cégekre, a plusz bürokrácia betört a villamos energia piacára is, annak minden bájával.

**Az eddigi papírmunka megszokszorozódott**, mert a kérést át kell küldeni a megyeszékhelyre, ahonnan a fogyasztó kap egy engedélyt („avizt”), ami után fel lehet szerelni a villanyórát és indulhat a fogyasztás, illetve a mérés, számlázás. Kovács szerint az áramszolgáltató egy olyan modellt vett át Nyugat-Európából, ami ugyan ott jól működik, de romániai alkalmazása egyelőre akadozik, a procedura hosszadalmas, s ezt ők is látják, hogy körülményes, nem jó a fogyasztónak.



„Most, amikor ilyen modern technika van, még mindig nem tudjuk kihasználni” – jegyezte meg Kovács, utalva arra, hogy a számítógépek korában még mindig nyomtatványokat, kézzel írt papírokat kell hordozni és láttatni.

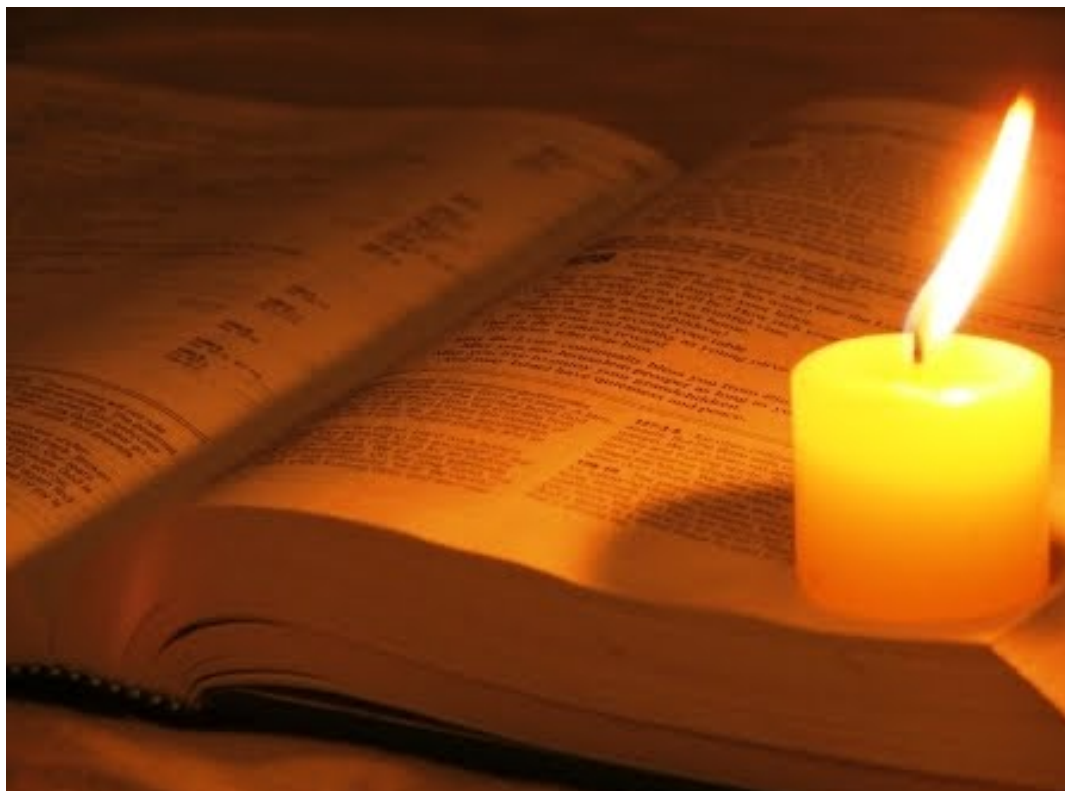
„A papírmunka eszméletlenül sok vele” – fűzte hozzá, s az sem mellékes, hogy egy új ház felépítése után is **nagyon hosszadalmas a procedúra**, ugyanakkor fizetni is kell érte annak arányában, hogy mekkora a ház, milyen távolságra van tőle a villanypózna, stb.

Mint hangsúlyozta, a munkatársai igyekeznek minél hamarabb teljesíteni a kérésekkel járó papírmunkát, mert maga a technikai munka már nem olyan nagy dolog. A helyszínre kell mennie egy szakembernek, de pl. egy olyan tömbházlakás esetében, amiben már volt villany, valóban **percek kérdése a szolgáltatás elindítása**.

## Egykor és ma

Székeludvarhely villamosítását több mint száz évvel ezelőtt kezdték el, egész pontosan 1908. május 24-én, vasárnap reggel 2 órakor tartották az első próbavilágítást, néhány héttel később pedig átvették a világítást – ezt **id. Péter Attila** nyugalmazott tanár *Volt egyszer egy villanytelep* című, 1998-ban megjelent kötetéből tudjuk.

Az akkori villanytelep (épülete ma is áll a róla elnevezett utcában) egészen 1959-ig szolgálta a várost, akkor a korszellemnek megfelelően áttértek az [egyenáramról](#) a [váltóáramra](#). A sötét nyolcvanas évek néha valóban sötétek voltak, hiszen a diktatúra utolsó éveiben napi rendszerességgel nem volt áram a város lakásaiban.



[A romló város: a fény, amit lelkünkbe fogadunk](#) [A romló város: a fény, amit lelkünkbe fogadunk](#) [A romló város: a fény, amit lelkünkbe fogadunk](#) [A romló város: a fény, amit lelkünkbe fogadunk](#) [A romló város: a fény, amit lelkünkbe fogadunk](#) [A romló város: a fény, amit lelkünkbe fogadunk](#) [A romló város: a fény, amit lelkünkbe fogadunk](#) [A romló város: a fény, amit lelkünkbe fogadunk](#) [A romló város: a fény, amit lelkünkbe fogadunk](#) [A romló város: a fény, amit lelkünkbe fogadunk](#)